

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 22 december 2022

1118/2022

Lag

om ändring av lagen om animaliska biprodukter

I enlighet med riksdagens beslut

upphävs 52 § i lagen om animaliska biprodukter (517/2015),

ändras 16 och 18 §, 23 § 1 mom., 24 §, 28 § 2 mom., 29 §, 33 § 4 mom., rubriken för 34 § och 34 § 1 mom., rubriken för 35 a § och 35 a § 1 mom., 49, 50, 53–59, 66, 69 och 70 §, rubriken för 72 § och 72 § 1 mom. och 73 § 3 mom., av dem 33 § 4 mom., rubriken för 35 a § och 35 a § 1 mom. i lag 882/2018, 58 § i lag 573/2021 och 73 § 3 mom. i lag 59/2021, samt

fogas till 1 § ett nytt 2 mom., till 5 § ett nytt 2 mom., till 7 § ett nytt 1 mom., varvid de nuvarande 1 och 2 mom. blir 2 och 3 mom., till 22 § ett nytt 2 mom., till 39 § ett nytt 2 mom., till lagen en ny 41 a, 51 a och 63 a §, till 65 § ett nytt 3 mom. samt till lagen nya 74 a och 74 b § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det också om kompletterande bestämmelser om genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll), nedan *kontrollförordningen*.

5 §

Användning av biprodukter och undantag i fråga om användningen

Användning av biprodukter och därav framställda produkter eller undantag i fråga om användningen får inte orsaka fara för människors och djurs hälsa eller för miljön.

1118/2022

7 §

Förbud och begränsningar i fråga om utfodring

För utfodring av vilda djur får inte användas livsmedel av animaliskt ursprung vilka inte längre är avsedda att användas som livsmedel och inte matavfall.

— — — — —

16 §

Transport av obearbetad naturgödsel

I enlighet med artikel 21.2 andra stycket i förordningen om animaliska biprodukter krävs inte handelsdokument eller hälsointyg vid transport av obearbetad naturgödsel mellan lantgårdar och användare i Finland.

18 §

Godkännande av komponenter som blandas i vissa organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel

Livsmedelsverket godkänner sådana komponenter som avses i kapitel II avsnitt 1 punkt 2 i bilaga XI till genomförandeförordningen som blandas i sådana organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel av animaliskt ursprung som sprids på mark i Finland för att förhindra att blandningen används för utfodring.

I 1 mom. avsedda komponenter ska blandas i organiska gödselmedel eller jordförbättringsmedel som innehåller kött-benmjöl av kategori 2 eller bearbetat djurprotein om de används på gårdar med djurproduktion eller på områden som produktionsdjur har tillträde till. Blandningen ska förpackas i säckar på högst 1 000 kg.

22 §

Bortskaffande av biprodukter

— — — — —

Bortskaffande av biprodukter och därav framställda produkter får inte orsaka fara för människors och djurs hälsa eller för miljön.

23 §

Undantag i fråga om avlägsna områden

I avlägsna områden är bortskaffande genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats tillåtet i enlighet med artikel 19.1 b i förordningen om animaliska biprodukter i fråga om följande biprodukter som härstammar från samma avlägsna område:

- 1) hela kadaver av nötkreatur, får och getter, djurparksdjur, pälsdjur, fjäderfä samt svin, hela kadaver av vattenlevande djur från vattenbruksanläggningar samt biprodukter från vild fisk i primärproduktion,
- 2) biprodukter av vattenlevande djur från anläggningar som tillverkar livsmedel som avses i artikel 3.9 i förordningen om animaliska biprodukter,
- 3) sådana biprodukter i kategorierna 2 och 3 av hästdjur, nötkreatur, svin, får och getter samt fjäderfä som härstammar från slakterier som slaktar högst 20 djurenheter per vecka och högst 1 000 djurenheter per år eller från fjäderfäslakterier som slaktar högst 150 000 fåglar som fjäderfä per år, eller från styckningsanläggningar som producerar högst 5 000 kg benfritt kött per vecka,

4) biprodukter i kategori 1, 2 eller 3 av sådana nötkreatur, svin samt får och getter som slaktats på lantgården för producentens egen livsmedelsanvändning.

24 §

Bortskaffande i hela landet genom nedgrävning i marken eller genom transport till avstjälningsplats

I enlighet med artikel 19.1 b i förordningen om animaliska biprodukter är bortskaffande genom nedgrävning i marken eller genom transport till en godkänd avstjälningsplats av följande biprodukter och därav framställda produkter tillåtet:

- 1) hela kadaver av renar, biprodukter från slakt av ren och från renstyckningsanläggningar samt biprodukter av ren från tekniska anläggningar,
- 2) hela kadaver av alpaca och lama,
- 3) hela kadaver och delar av kadaver av vilda djur som misstänks vara smittade av någon sjukdom som kan överföras till människor eller djur,
- 4) biprodukter från slakt och styckningsanläggningar av frilevande och hägnat vilt, med undantag för hägnade vildsvin och bisonoxar,
- 5) biprodukter från hästdjur som slaktats på lantgården för producentens eget bruk som livsmedel,
- 6) biprodukter av i artikel 3.9 i förordningen om animaliska biprodukter avsedda vattendjur från anläggningar för tillverkning av livsmedel, dock endast högst 50 kilogram per vecka,
- 7) hela döda vattendjur från vattenbruksanläggningar, dock endast högst 50 kilogram per vecka,
- 8) biprodukter från fjäderfä och hardjur som slaktats på primärproduktionsgårdar, kadaver av hardjur samt kadaver, ägg och biprodukter från ruvningsanläggningar av fåglar som räknas som fjäderfä från djurhållningsplatser med under 100 fåglar,
- 9) dödfödd avkomma till nötkreatur, får och getter, svin, fjäderfä, pälsdjur samt djurparksdjur.

28 §

Bortskaffande av döda sällskapsdjur, hästdjur och bin

Döda bin och biprodukter från biodling får i enlighet med artikel 19.1 f i förordningen om animaliska biprodukter bortskaffas genom nedgrävning i marken eller genom förbränning på öppen eld.

29 §

Förbud mot bortskaffande av biprodukter genom förbränning på öppen eld

Bortskaffande av biprodukter genom förbränning på öppen eld är förbjudet i hela landet med undantag för bortskaffande av döda bin och biprodukter från biodling som avses i 28 § 2 mom.

33 §

Registrering av driftansvariga och anläggningar samt godkännande av anläggningar

— — — — —
Vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas inte på sådana anläggningar som kräver tillstånd eller registrering enligt miljöskyddslagen som använder gödsel från produktionsdjur eller kött-benmjöl som bränsle och i samband med vilka det inte hålls produktionsdjur.
— — — — —

34 §

Livsmedelsverkets behörighet

Livsmedelsverket ska registrera

- 1) foderblandningscentraler,
- 2) driftansvariga och anläggningar som producerar organiska gödselmedel och jordförbättringsmedel, när godkännande i enlighet med artikel 24.1 f i förordningen om animaliska biprodukter inte krävs,
- 3) anläggningar som producerar produkter som avses i artikel 36 i förordningen om animaliska biprodukter, med undantag för anläggningar som producerar produkter som avses i bilaga XIII till genomförandeförordningen,
- 4) transportföretag, med undantag för transportföretag som avses i 142 § 1 mom. 2 punkten i avfallslagen och är registrerade i avfallshanteringsregistret, vilka transporterar biprodukter och därav framställda produkter till avstjälningsplatser, avfallsförbränningsanläggningar eller biogas- och komposteringsanläggningar,
- 5) driftansvariga som ansvarar för insamlingsställen för sådant matavfall som avses i artikel 8 f i förordningen av animaliska biprodukter och som samlas in från transportmedel i internationell trafik,
- 6) förmedlare som verkar enbart som återförsäljare och som inte i något skede förvarar biprodukter eller därav framställda produkter i sina utrymmen,
- 7) driftansvariga som använder biprodukter eller därav framställda produkter för forskningsändamål,
- 8) sådana driftansvariga som avses i 11 § 2 och 3 mom.,
- 9) sådana anläggningar som avses i artikel 23 i förordningen om animaliska biprodukter och som fungerar i samband med ett slakteri.
- 10) djurhållningsplatser som använder organisk gödsel eller jordförbättringsmedel som innehåller kött-benmjöl av kategori 2 eller bearbetat djurprotein i jord som är avsedd som betesmark för produktionsdjur eller där produktionsdjur utfodras med växtlighet från sådan mark,
- 11) oljekemiska anläggningar som behandlar biprodukter.

35 a §

Användning av biprodukter som bränsle i andra anläggningar än sådana som enligt miljöskyddslagen är tillstånds- eller registreringspliktiga

Kommunalveterinären godkänner anläggningar som använder naturgödsel från produktionsdjur eller kött-benmjöl som bränsle. På det undantag gällande användning av gödsel som bränsle som avses i punkt C och på den användning av kött-benmjöl som avses i punkt D i kapitel V i bilaga III till genomförandeförordningen tillämpas 221 c och 221 d § i miljöskyddslagen.
— — — — —

Utövande av verksamhet

39 §

Driftansvarigas skyldigheter

Närmare bestämmelser om förhållanden i vilka biprodukter som avses i artikel 21.1 i förordningen om animaliska biprodukter ska lagras på lantgårdar får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet

41 a §

Driftansvarigas tillförlitlighet

En driftansvarig som avses i 33 § 1 mom. ska vara tillförlitlig. Livsmedelsverket kan av Enheten för utredning av grå ekonomi begära en i 5 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi (1207/2010) avsedd fullgöranderapport över den driftansvarige.

En driftansvarig anses inte vara tillförlitlig om den driftansvarige

1) under innevarande år eller under tre kalenderår före bedömningen av tillförlitligheten i sin verksamhet upprepade gånger har visat uppenbar likgiltighet för tryggande av säker användning och säkert bortskaffande av biprodukter eller för iakttagandet av bestämmelserna om biprodukter,

2) under innevarande år eller under tre kalenderår före bedömningen av tillförlitligheten i sin verksamhet upprepade gånger eller i betydande grad har försummat sina registrerings-, rapporterings- och betalningsåtaganden i anslutning till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- och arbetslöshetsförsäkringsavgifter samt avgifter som Tullen tar ut, eller

3) har skulder som är föremål för utsökning och som med avseende på den driftansvariges betalningsförmåga är större än ringa, eller skulder som har återsänts från utsökningen med ett intyg över medellöshetshinder.

Om den driftansvarige är en juridisk person, gäller kravet på tillförlitlighet verkställande direktören och dennes ställföreträdare, medlemmar och suppleanter i styrelsen, medlemmar och suppleanter i förvaltningsrådet och jämförbara organ, ansvariga bolagsmän och andra som hör till den högsta ledningen. Kravet på tillförlitlighet gäller även personer som direkt eller indirekt innehar mer än 25 procent av aktierna i ett aktiebolag eller av den rösträtt som aktierna medför eller har motsvarande ägande- eller bestämmanderätt, om det är fråga om en annan sammanslutning än ett aktiebolag.

För bedömning av tillförlitligheten kan de omständigheter som avses i 1 mom. utredas för sådana registrerade företag och organisationer som avses i 3 § i företags- och organisationsdatalagen (244/2001), vilka har en direkt eller indirekt koppling till en driftansvarig eller till personer som avses i 2 mom. i denna paragraf.

49 §

Tillsynsplan

Livsmedelsverket ska göra upp en årlig riskbaserad riksomfattande tillsynsplan för att ordna tillsynen. I planen ska anges grunderna för riskbedömningen av de olika tillsynsobjekten och för utvärderingen av genomförandet av planen.

Regionförvaltningsverket ska utarbeta en regional plan för ordnandet av biproduktstillsynen som baserar sig på den riksomfattande tillsynsplanen.

50 §

Inspektionsrätt och rätt att få uppgifter

Bestämmelser om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet som gäller inspektioner och provtagningar finns i artiklarna 9–15 i kontrollförordningen.

Tillsynsmyndigheten och de auktoriserade inspektörerna har trots sekretessbestämmelserna rätt att av statliga och kommunala myndigheter, driftansvariga och andra som omfattas av skyldigheterna enligt denna lag eller Europeiska unionens biproduktlagstiftning, få de uppgifter som är nödvändiga för utförande av tillsyn.

Livsmedelsverket och regionförvaltningsverket har dessutom trots sekretessbestämmelserna rätt att avgiftsfritt få nödvändiga uppgifter ur det bötesregister som avses i 46 § i lagen om verkställighet av böter (672/2002) för påförande av påföljdsavgift som avses i 63 a § i denna lag.

Tillsynsmyndigheten har oberoende av sekretessbestämmelserna rätt att av andra myndigheter och andra som sköter offentliga uppdrag få sådana uppgifter om hur driftansvariga skött registrerings-, anmälnings- och betalningsskyldigheter i anslutning till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- och arbetslöshetsförsäkringsavgifter och av Tullen uttagna avgifter samt om den driftansvariges verksamhet, ekonomi och kopplingar som är nödvändiga för att bedöma den tillförlitlighet som avses i 41 a § i denna lag eller för avbrytande av verksamhet som avses i 65 § i denna lag eller för återkallelse av godkännande som avses i 66 § i denna lag.

Inspektioner och provtagningar i utrymmen som används för boende av permanent natur får utföras endast om det är nödvändigt för att utreda de omständigheter som inspektionen gäller och det finns grundad anledning att misstänka att någon har gjort sig skyldig till ett förfarande som är straffbart enligt 44 kap. 4 a § i strafflagen (39/1889) och inspektionen är nödvändig för utredningen av brottet. Inspektion i sådana utrymmen får utföras endast av en myndighet.

51 a §

Myndigheters rätt att överlämna uppgifter på eget initiativ

Utöver vad som föreskrivs i 8 § i lagen om livsmedelsförvaltningens informationsresurs får tillsynsmyndigheten trots sekretessbestämmelserna på eget initiativ överlämna sådana uppgifter som myndigheten fått vid utövandet av tillsynen och som är nödvändiga för de myndigheter som avses i miljöskyddslagen för utförandet av lagstadgade tillsynsuppgifter som gäller miljöskyddet.

53 §

Nationella referenslaboratorier

Livsmedelsverket verkar som nationellt referenslaboratorium som avses i artikel 100 i kontrollförordningen.

Jord- och skogsbruksministeriet utser på framställning av Livsmedelsverket ett laboratorium i en medlemsstat eller i ett tredjeland inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet till nationellt referenslaboratorium i fråga om en sådan djursjukdom där det inte är möjligt att ordna referenslaboratorieverksamhet i Finland.

54 §

Officiella laboratorier och godkända laboratorier för egenkontroll

Livsmedelsverket utser på ansökan de officiella laboratorier som avses i artikel 37 i kontrollförordningen. Livsmedelsverket verkar också självt som officiellt laboratorium.

Livsmedelsverket godkänner på ansökan en bearbetningsanläggnings laboratorium för egenkontroll, om det uppfyller kraven i kapitel I avsnitt 1 punkt 5 i bilaga IV till genomförandeförordningen och en biogas- och komposteringsanläggnings laboratorium för egenkontroll, om det uppfyller kraven i kapitel I avsnitt 1 punkt 4 och avsnitt 2 punkt 4 i bilaga V till förordningen.

55 §

Undersökning av prover

Undersökningar av prover som tagits i samband med myndighetstillsyn och andra myndighetsåtgärder ska utföras i Livsmedelsverket, i ett av Livsmedelsverket utsett officiellt laboratorium eller i ett nationellt referenslaboratorium.

De egenkontrollprov som ska undersökas enligt en anläggnings plan för egenkontroll och som krävs enligt förordningen om animaliska biprodukter ska undersökas i ett godkänt laboratorium för egenkontroll, i ett officiellt laboratorium eller i ett nationellt referenslaboratorium.

56 §

Officiella laboratoriers och godkända egenkontrolllaboratoriernas anmälningsskyldighet

Ett officiellt laboratorium och ett godkänt laboratorium för egenkontroll ska utan dröjsmål underrätta uppdragsgivaren om undersökningsresultat som tyder på att biprodukter eller därav framställda produkter strider mot bestämmelserna. Ett officiellt laboratorium och ett godkänt laboratorium för egenkontroll ska anmäla undersökningar som rör uppföljning av och tillsyn över sjukdomar och smittor som möjligen direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människor och resultaten av dessa undersökningar till Livsmedelsverket samt sända proverna och de mikrobstammar som isolerats i undersökningarna till ett nationellt referenslaboratorium.

Ett officiellt laboratorium och ett godkänt laboratorium för egenkontroll ska på Livsmedelsverkets begäran lämna ett sammandrag av undersökningarna och undersökningsresultaten enligt 55 §. Sammandragen får inte innehålla personuppgifter eller identifieringsuppgifter om tillsynsobjekten.

Ett officiellt laboratorium och ett godkänt laboratorium för egenkontroll ska utan dröjsmål meddela Livsmedelsverket om det sker väsentliga förändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnandet av meddelanden och sammandrag får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

57 §

Nationella referenslaboratoriernas anmälningsskyldighet

Ett nationellt referenslaboratorium ska på begäran lämna de uppgifter till Livsmedelsverket och Institutet för hälsa och välfärd som de behöver för epidemiologisk uppföljning. De uppgifter som lämnas till Institutet för hälsa och välfärd får inte innehålla identifieringsuppgifter om tillsynsobjekten.

Närmare bestämmelser om innehållet i och lämnandet av meddelanden får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

58 §

Tillsyn och register över laboratorier

Livsmedelsverket ska utöva tillsyn över de laboratorier som avses i 53 § 2 mom. och 54 § och vid behov bedöma om ett laboratorium uppfyller de krav som ställs på laboratoriet.

Livsmedelsverket för register över de laboratorier som verket utsett och godkänt enligt 54 §. I registret antecknas laboratoriets kontaktuppgifter, uppgifter om verksamheten, de metoder som omfattas av godkännandet, namnet på den person som ansvarar för undersökningarna och uppgifter om återkallande av utseende eller godkännande.

59 §

Avgifter som tas ut till staten för myndigheternas prestationer

Bestämmelser om de avgifter som tas ut för statliga myndigheters tillsyn enligt denna lag och Europeiska unionens bestämmelser om animaliska biprodukter finns i avdelning II kapitel VI i kontrollförordningen. Därtill tillämpas lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992), om inte annat föreskrivs i kontrollförordningen.

Regionförvaltningsverket påför och tar ut avgifter till staten för kommunalveterinärernas prestationer enligt denna lag. Bestämmelser om storleken på de avgifter som tas ut för kommunalveterinärernas prestationer om det förfarande som ska iaktas vid fakturering av kommunalveterinärernas prestationer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

63 a §

Påföljdsavgift inom biprodukttillsynen

Livsmedelsverket och regionförvaltningsverket kan ålägga en driftansvarig att betala en påföljdsavgift på minst 300 och högst 5000 euro inom biprodukttillsynen, om den driftansvarige försummar

1) bokföringsskyldighet som avses i 31 § 1 mom. eller anmälningsskyldighet som avses i 31 § 2 mom.,

2) anmälningsskyldighet eller ansökan om godkännande som avses i 33 §,

3) skyldigheten att anmäla om kadaverutfodringsplats som avses i 33 a § 2 mom.

Vid bedömningen av påföljdsavgiftens storlek ska hänsyn tas till förfarandets art och skadlighet och hur ofta förfarandet upprepats. Avgiften påförs inte eller avgiften påförs till ett mindre belopp än minimibeloppet, om gärningen kan anses vara ringa eller om det med tanke på försummelsens art, hur ofta den upprepats, försummelsens planmässighet och andra omständigheter är skäligt att ingen avgift påförs eller att den är lägre än minimibeloppet. Påföljdsavgiften ska betalas till staten.

Påföljdsavgift får inte påföras en fysisk person som misstänks för samma gärning i en förundersökning, en åtalsprövning eller ett sådant brottmål som är anhängigt vid en domstol, eller som har dömts för samma gärning genom en lagakraftvunnen dom. Om en påföljdsavgift har påförts en fysisk person, får en annan påföljdsavgift inte påföras och en domstol inte döma ut ett straff för samma gärning.

Påföljdsavgift får inte påföras om det har förflutit mer än ett år sedan gärningen begicks. En påföljdsavgift preskriberas fem år efter det att det lagakraftvunna avgörandet om påföljdsavgiften meddelades. Påföljdsavgiften avskrivs när en betalningsskyldig fysisk person avlider. Bestämmelser om verkställighet av påföljdsavgifter finns i lagen om verkställighet av böter.

65 §

Avbrytande av verksamheten

Verksamheten kan dessutom avbrytas om den driftansvarige inte längre är tillförlitlig på det sätt som avses i 41 a § och grunden för att denne inte anses vara tillförlitlig är av väsentlig och allvarlig art och den driftansvarige inte har avhjälpit försummelsen trots föreläggande från myndigheten.

66 §

Återkallande av godkännanden samt förbud mot verksamhet

Beslut om tillfälligt eller slutgiltigt återkallande av godkännanden i enlighet med artikel 46 i förordningen om animaliska biprodukter ska fattas av den behöriga myndighet som har godkänt anläggningen, och beslut om förbud mot verksamhet ska fattas av den behöriga myndighet som har registrerat eller godkänt den driftansvarige eller anläggningen.

Godkännande kan dessutom återkallas tillfälligt eller slutgiltigt om den driftansvarige inte längre är tillförlitlig på det sätt som avses i 41 a § och grunden för att denne inte anses vara tillförlitlig är av väsentlig och allvarlig art och den driftansvarige inte har avhjälpit försummelsen trots föreläggande från myndigheten.

69 §

Återkallande av utseende och godkännande av laboratorium

Jord- och skogsbruksministeriet kan återkalla utseendet av ett nationellt referenslaboratorium som avses i 53 § 2 mom. om referenslaboratoriet eller den verksamhet som bedrivs där inte uppfyller kraven i artiklarna 100 och 101 i kontrollförordningen eller om det annars finns allvarliga brister i dess verksamhet och laboratoriet inte har avhjälpit bristerna trots jord- och skogsbruksministeriets föreläggande.

Livsmedelsverket kan återkalla utseendet av ett officiellt laboratorium som avses i 54 § 1 mom. helt eller i fråga om vissa uppgifter om laboratoriet eller den verksamhet som bedrivs där inte uppfyller kraven för utseendet enligt kontrollförordningen eller om det annars finns allvarliga brister i dess verksamhet och laboratoriet inte har avhjälpit bristerna trots Livsmedelsverkets föreläggande.

Livsmedelsverket kan återkalla godkännandet av ett egenkontrolllaboratorium som avses i 54 § 2 mom. om laboratoriet inte längre uppfyller förutsättningarna för godkännande som avses i det momentet eller om det annars finns allvarliga brister i dess verksamhet och laboratoriet inte har avhjälpit bristerna trots Livsmedelsverkets föreläggande.

Livsmedelsverket kan också återkalla utseendet av ett laboratorium som avses i 2 mom. och godkännandet av ett egenkontrolllaboratorium som avses i 3 mom. för den tid som krävs för att behandla ärendet, om bristen i laboratoriets verksamhet är sådan att den kan äventyra undersökningsresultatets tillförlitlighet.

70 §

Vite och hot om tvångsutförande

Livsmedelsverket och regionförvaltningsverket kan förena ett föreläggande som avses i 63 §, ett förbud som avses i 64 § eller ett föreläggande om förnyad bearbetning, bortskaffande, tillbakadragande från marknaden eller återsändande som avses i 67 § med vite eller med hot om att det som försummats utförs på den försumliges bekostnad.

Särskilda bestämmelser

72 §

Straffbestämmelser

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

1) bryter mot denna lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller mot bestämmelserna i förordningen om animaliska biprodukter eller genomförandeförordningen genom att samla in, transportera, hantera, behandla, omvandla, bearbeta, lagra, släppa ut på marknaden, distribuera, använda eller bortskaffa biprodukter och därav framställda produkter,

2) bryter mot ett föreläggande om fullgörande av skyldighet som meddelats med stöd av 63 §, ett förbud som utfärdats med stöd av 64 § eller ett beslut om avbrytande av verksamhet som utfärdats med stöd av 65 §,

3) fortsätter sin verksamhet trots att godkännandet eller registreringen med stöd av 66 § eller artikel 46 i förordningen om animaliska biprodukter tillfälligt eller slutgiltigt återkallats eller verksamheten förbjudits, eller

4) bryter mot ett beslut om förnyad bearbetning, bortskaffande, tillbakadragande från marknaden eller återsändande som fattats med stöd av 67 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *brott mot bestämmelserna om animaliska biprodukter* dömas till böter.

73 §

Ändringssökande

I beslut som fattas med stöd av denna lag, förordningen om animaliska biprodukter eller genomförandeförordningen, utom beslut om påföljdsavgift inom biprodukttillsynen, som avses i 63 a §, kan det bestämmas att beslutet ska iakttas trots ändringssökande, om inte den myndighet där ändring sökts bestämmer något annat.

74 a §

Skydd för rapportörers identitet

Om en anmälan till den behöriga tillsynsmyndigheten om ett verkligt eller misstänkt brott mot bestämmelser vars efterlevnad myndigheten utövar tillsyn över har inlämnats av en fysisk person, ska personens identitet hållas hemlig, om ett röjande av personens identitet utifrån omständigheterna kan bedömas orsaka personen skada.

74 b §

Maskinell underskrift

Beslut enligt denna lag och förordningen om animaliska biprodukter och de handlingar som hänför sig till ärendet får undertecknas maskinellt.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2023.

1118/2022

Helsingfors den 20 december 2022

Republikens President
Sauli Niinistö

Jord- och skogsbruksminister Antti Kurvinen